

Univerzita Hradec Králové

Pedagogická fakulta

Oponentský posudek na diplomovou práci

Název práce: Motivace jako součást firemní kultury

Jméno autora: Marek Sodoma

Vedoucí práce: PhDr. Josef Kasal, Ph.D.

Oponent práce: Doc. PhDr. Jiří Semrád, CSc.

Autor předložené diplomové práce zvolil pro její zpracování nosné a aktuální téma a to jak z hlediska teoreticko-metodologického, tak praktického. Otázka firemní kultury je jednou z podstatných pro řešení efektivity sociálně ekonomických procesů.

Práce má teoreticko-empirickou povahu. Empirické šetření je kvalitativního charakteru. Práce je strukturována do úvodu, pěti kapitol a závěru, doplněná o seznam užitě odborné literatury a přílohy. V úvodu autor čtenáře orientuje ve sledované problematice. Zdůvodňuje výběr tématu, předkládá adekvátně formulovaný cíl práce a pojednává o obsahu jednotlivých kapitol. Bohužel další metodologické vymezení schází. Struktura práce je diskutabilní, zvláště pak zařazení kapitoly o vztahu sociální pedagogiky a motivace ve firemní kultuře na závěr teoretické části, když práce je obhajována v oboru sociální pedagogiky.

Předložená práce je vystavěna s oporou o analýzu odborné literatury, přičemž počet titulů by byl adekvátní, kdyby nezahrnoval i učebnice a slovníkové práce. Recenzent postrádá sborníky a více časopiseckých studií. Někteří citovaní autoři v textu pak schází v seznamu užitě literatury (např. Milan Rymeš).

První kapitola je věnována ekonomickému chování člověka, které je podle autora dáno vnímáním práce člověkem. Druhá kapitola se zabývá firemní kulturou. Autor ukazuje, jak firemní kultura může ovlivnit prosperitu firmy. Třetí kapitola je věnována motivaci jako aktivizujícímu činiteli. Jestliže předchozí kapitoly práce byly víceméně formulovány učebnicovitě, tato kapitola je již formulována problémově, což je pro diplomovou práci nosné. Autor konfrontuje různé přístupy k motivaci ve vztahu k firemní kultuře. O poslední teoretické kapitole jsme se zmínili již výše. Působí dojmem dodatku a je i metodologicky diskutabilně zpracována, neboť je k pedagogické disciplíně přistupováno sociologicky, jak sám autor uvádí. Navíc jsou směřovány dvě roviny: vědecká a sociálně výchovná („jakou úlohu může hrát sociální pedagogika v oblasti motivace a firemní kultury“).

Poslední pátá kapitola je projektem a prezentací výsledků empirického šetření. Autor podvědomě správně cítil potřebu vyjádřit teoretická východiska empirického šetření, ale způsobem prezentace poznatků (pouhá sumarizace představeného v teoretické části práce) se mu nepodařilo dostatečně vyjádřit žádoucí, tj. stav poznání sledované problematiky. Autor v této kapitole empirické šetření vymezuje i metodologicky, přičemž až zde formuluje vědecko-výzkumný problém a to nejméně šťastnou variantou prostou oznamovací větou. Vzhledem k tomu, že empirické šetření pojal kvalitativně, využil explorativní metodu s technikou rozhovoru. Volil polostrukturovaný rozhovor, otázka je, zda by nebyl na místě narativní rozhovor, jedná-li se o sociálně pedagogickou problematiku. Samotné výsledky empirického šetření jsou jistě zajímavé, ale u kvalitativně pojatého výzkumu nestačí říci: a/, tj. jak bylo na otázky odpovězeno, ale také b/ jaké obecnější tendence se ve výpovědích objevují.

V závěru autor čtenáři nesděljuje, zda cíl práce byl splněn. V podstatě opět konstatuje, co vše bylo realizováno. Neuvádí v čem, považuje diplomovou práci za přínos pro řešenou problematiku. Rovněž se čtenář nic nedozví, např. v čem dosavadní teoretické zpracování limitovalo autora a bránilo v hlubším empirickém zkoumání, a ani to, kam dále by se empirické zkoumání mělo dále ubírat a posouvat. Závěry adresované praxi jsou sice srozumitelné, ale víceméně platonické a náměty všeobecně známé. Práce je tak poznamenána malou zkušeností autora s vědecko-výzkumnou prací.

I po stránce formální a jazykové není práce bez problémů. Např. mezi vědecko-pedagogickými hodnotami a akademickými tituly se dělají čárky. Citační norma je sice aplikována, ale nedůsledně, když někteří autoři nejsou uváděny v souhrnu užití literatury atd.

V průběhu obhajoby doporučuji autorovi vyjádřit se :

1. K formulaci vědecko-výzkumného problému, eventuálně k hypotézám.
2. K problematice vymezení sociální pedagogiky.
3. Formulovat obecnější, shlukové poznatky k firemní kultuře, vyplývající z rozhovorů empirického šetření.

Hodnocení: velmi dobře-dobře

V Praze dne 22. 3. 2015

Doc. PhDr. Jiří Semrád, CSc.